

Club 77 en haar voorlopers

WIM STEINBUSCH EN JO BOSCH

Omdat er – zeker uit de beginperiode – bijna geen archief van Club 77 is en wij toch benieuwd waren naar nieuws uit die tijd, zijn twee van deze pioniers van het eerste uur bereid gevonden hun bevestigingen op papier te zetten. Inspiratie voor onderstaande bijdrage is opgedaan bij Jo Jahach (inzake Zef Paffen), Louis Janssen, Jo Vleugels (inzake de Coöperatie), Hai Straaten, Fer Wijnands (zoon van Jean Wijnands), Louis Pasmans (zoon van Zef Pasmans), Piet Lechanteur, John Paffen, Jo Paffen en Bert Boesten.

Het ontstaan van georganiseerd jeugdwerk in Schin op Geul is tamelijk diffuus, er bleken in de jaren zeventig tegelijkertijd diverse initiatieven ontplooid te worden. De plaats waar georganiseerde activiteiten begonnen was in elk geval het verenigingsgebouw in de beemden, een houten keet die op initiatief van Pietje Paffen, onder andere kastelein van het café aan het Panhuis (nu A ge Pannes), in eigendom werd verkregen van de Staatsmijnen. Bij dat bedrijf deden die houten keten dienst als verblijf en opvang voor gastarbeiders. Turnclub Het Geuldal en ook Fanfare Sint Cornelius maakten er gebruik van. Af en toe werd er door de Jongeren-Gemeenschap een film vertoond en toneelstukken opgevoerd.

In de besproken periode 1966-1969 was de Jongeren-Gemeenschap niet meer actief. In haar verleden organiseerde ze wel allerlei activiteiten in het verenigingsgebouw en bij Jeanneke Bosch aan de Vinkenbergsstraat. Pater Leo Boer werd daar ook bij betrokken. De laatste bestuursleden van deze Jongeren-Gemeenschap waren Claar Lemmens, Piet Knubben en Bert Boesten.

V.l.n.r.: Wino Wijnands, John Roks, Ger Dirks, Peter Wijnands, Funs Herben, Jo Pasmans, Ger van Weersch, Huub Wintgens, Wiel Erkens en Zef (I) Paffen (ca. 1966)

Pietjes vrijgezelle zoon, wijlen Zef (J.P.J.) Paffen (1912-1982) [*hierna te noemen Zef (I)*], was altijd al in de weer met de jeugd. Hij was trainer van voetbalclub Struchter Boys en behalve als medeoprichter en bestuurslid ook actief als leider bij Gymnastiekvereniging Het Geuldal (deze vereniging werd in 1952 opgericht en verdween in het begin van de jaren tachtig).

Zef (I) Paffen organiseerde al in 1966 in het houten verenigingsgebouw activiteiten voor de jongere jeugd. Er stond een jukebox, een tafelfootbalspel, een pingpongtafel en wat kaarttafels, waaromheen de jeugd op gezette tijden hun vrije tijd doorbracht.

Op 14 november 1968 werd hiervoor bij notaris Palmen in Klimmen de stichting “Jeugdcentrum Schin op Geul” opgericht, waarmee de activiteiten officieel als georganiseerd mochten worden bestempeld. Bestuursleden waren de reeds vermelde Zef (I) Paffen als voorzitter, Huub Lassauw als secretaris en Jean Wijnands als penningmeester. Verder worden nog Hub *Schroef* (Schrouff), Niek Bock, Lei Janssen (vader van de later in dit artikel genoemde Louis Janssen) en Zef Pasmans als bestuurslid vermeld in de notariële acte. Voor het merendeel vaders van schoolgaande jeugd en dus begaan met hun ontwikkeling en besteding van hun vrije tijd.

Fer Wijnands, zoon van wijlen penningmeester Jean Wijnands, verving deze tijdens de ontspanningsmiddagen en -avonden en kan zich nog herinneren dat hij met een rammelend geldkistje onder de bagagedrager vanuit de beemden naar Schoonbron fietste.

We schrijven 1967/68 als een aantal jongeren uit Schin op Geul en Valkenburg de koppen bij elkaar steekt met als doel een terugkerend evenement in het verenigingsge-

Een weekendje Gronsveld.

V.l.n.r.: Huub Wintgens, Hub Hodiamont (?), Zef (I) Paffen, Ger Dirks, Funs Herben, Peter Wijnands, John Roks, Wino Wijnands, Wiel Erkens en Jo Vleugels (ca. 1966)

bouw ('t *Geboew* in de volksmond) te organiseren. Op een niet voor de hand liggende plek, door niet voor de hand liggende personen, en zeker niet met de vooropgezette bedoeling, werd in de tweede helft van de jaren zestig de kiem gelegd voor de latere Club 77. Die plek was een achterafgelegen slaapkamer van het toenmalige pension Jansen (nu La Source) in Strucht, namelijk die van zoon Louis.

Louis' oudere broer Joseph (op zijn Frans uitgesproken, dus met de klemtoon op de laatste lettergreep) studeerde in Amsterdam, waar Louis hem met enige regelmaat bezocht en daar de revolutionaire ontwikkelingen van die tijd meemaakte zoals de Provobeweging, drugsgebruik, vrije liefde, antiautoriteit en bovenal de florierende popmuziek.

In het dorpse *Sjin* wist Louis zich omringd door een groepje leeftijdsgenoten en tevens geestverwanten, waaronder zoon van de plaatselijke kapper '*Jóng Graaf*' Harrie Groven, de Valkenburgse schilderszonen Hans en Albert Hoenjet, Garry Halmans en de uit Wijlre afkomstige Har Vaessen. Ontmoetingsplek was meer dan eens de reeds genoemde slaapkamer van Louis, waar naar alternatieve popmuziek geluisterd werd. Aangestoken door Louis' verhalen over de nieuwigheden die in de Randstad plaatsvonden werd het plan opgevat om ook in Schin op Geul één daarvan te laten plaatsvinden, en wel discoavonden. Om die te kunnen realiseren werd contact opgenomen met de toenmalige beheerder van het verenigingsgebouw, Zef (I) Paffen. De toestemming kwam er en men ging aan de slag om al wat er bij de organisatie van zo'n evenement komt kijken te realiseren. Een geluidsinstallatie werd gehuurd, platen verzameld, vloestofdial's gemaakt, affiches getekend, een lichtorgel gebouwd evenals een heus decor. En natuurlijk moest er een pakkende naam voor evenement en locatie bedacht worden, wat uiteindelijk resulteerde in "DiscoTeam Zero Revolution" en de legendarische "La Baraque".

Slechts een handjevol discoavonden vond plaats, maar wat in eerste instantie bedoeld was als een activiteit voor jongeren van Schin op Geul en Valkenburg werd zo'n succes, dat ze van heinde en verre, tot aan Kerkrade toe, per brommer bezocht werden.

Toch kwam er na niet al te lange tijd een einde aan, waarschijnlijk als gevolg van de niet al te professionele organisatie. Zo kwam het regelmatig voor dat de zekeringen doorsloegen omdat het eenvoudige verenigingsgebouw niet kon voorzien in de behoefte aan elektriciteit die voor avonden als deze nodig was. De activiteiten van deze groep in La Baraque werden dus gestaakt, maar de kiem voor een vervolg was gelegd.

Het werd stil rondom La Baraque, maar Zef (I) Paffen organiseerde in de zomer van 1968 elders iets voor de jongere jeugd.

Tegenover de kerk had de familie Vleugels haar winkel – de Coöperatie en later nog even een verfwinkel – defini-

tief gesloten en in deze ruimte plaatste Zef (I) een voetbaltafel, een biljart en wat tafels, waar op gezette tijden de jeugd van Schin op Geul zich verzamelde om wat vrije tijd te slijten.

Uit die groep ontstond het idee om de disco in La Baraque weer nieuw leven in te blazen. Het probleem was dat er dan een volwassen bestuur (destijds 21 jaar of ouder) moest worden gevonden om de nodige vergunningen voor elkaar te krijgen.

Welnu, dat bleek geen probleem. Onder voorzitterschap van Huub Reneerkens gingen Frits de Graaf en Zef (J.G.) Paffen (1928-2019) [*hierna te noemen Zef (II)*] als penningmeester het risico aan en werd weer gestart met een disco in La Baraque. Wim Steinbusch, Hai Straaten, Ger van Weersch en Jo Bosch gingen aan de slag met de organisatie. Frits de Graaf werd na enige tijd vervangen door Hub Schrouff.

Besloten werd om tweewekelijks een discoavond te organiseren in La Baraque. Wim Steinbusch (dj Cooky, ook Kooky), Ger van Weersch (dj Casey) en Jo Bosch (dj Jee-Bee) draaiden om beurten en hadden hun eigen muziekgenre. Jo zorgde tevens voor de techniek.

Disco Team Zero Revolution draaide onder de naam Club 77, een naam die bedenker Wim Steinbusch leende van de gelijknamige Amerikaanse tv-serie uit die tijd. (Later zal blijken dat deze groep de feitelijke grondleggers van de huidige Club 77 zijn.) Geluidsapparatuur werd gehuurd, witte tl-buizen die nodig waren om de fanfare te laten repeteren werden vervangen door *blacklight*-buizen, persglaslampen werden aan het plafond gehangen en de hele geluidsinstallatie moest om de veertien dagen opgebouwd en weer afgebroken worden. Ook het disco-meubel onderging hetzelfde lot.

Tweewekelijks klopten de diskjockeys aan bij penningmeester Zef (II) Paffen om wat geld op te halen om bij platenzaak Roeks in Heerlen de nieuwste hits te scoren. Natuurlijk moest wel het bonnetje overlegd worden, want Zef (II) was een accurate penningmeester. Het bedrag dat uitgegeven mocht worden aan platen was vooraf afgesproken en doorgaans een rib uit het lijf, maar wel een noodzakelijk kwaad.

Voorzitter Huub Reneerkens werkte op de *koel* in de drukkerij en hij regelde dat er tweewekelijks tijdig posters gereed waren die in de regio opgehangen werden. Zijn versie van La Baraque was echter steevast '*La Barack*', maar dat mocht de pret niet drukken. Die posters

Hub Schrouff met Club 77-petje (ca. 1973)

werden geprint op lichtgevoelig papier, wat de ongewilde maar prettige bijkomstigheid had dat ze na twee weken onleesbaar werden en dus met de volgende versie overplakt konden worden.

Nadat de jeugdsociëteit wat spek op de ribben had gekregen werd besloten dat er een eigen geluidsinstallatie aangeschaft zou worden. De huurkosten zouden dan vervallen, en dus een verantwoorde investering.

Pastoor Willy Coenen wist raad; hij had connecties bij Philips in Eindhoven en alvast iets geregeld. Vol verwachting trokken een paar dj's in de auto met pastoor Coenen naar Eindhoven, maar daar wachtte hen een ontgoocheling. Er stond een geluidsinstallatie klaar bestaande uit een mono SQ2-versterker, twee draaitafels en drie luidsprekerzuiltjes – zuiltjes zoals je ze nu nog steeds in kerken ziet hangen. Goed om door te preken, maar de geluidskwaliteit voor discomuziek was beneden peil. Maar zoals dat in die tijd ging was Willy's wil wet en moest er geroeid worden met de riemen die er waren.

Na een tijdje werden die geluidszuiltjes dan toch vervangen door drie echte boxen die qua geluidskwaliteit de realiteit wat meer benaderden.

De discoavonden werden druk bezocht door jongeren uit Schin op Geul en omgeving. Na verloop van tijd ontstonden er echter problemen.

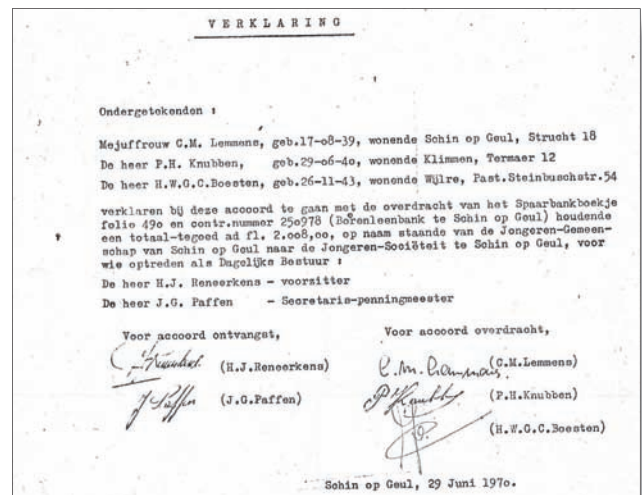
In het begin werd geen alcohol geschonken, later werd daar wel een vergunning voor verkregen.

Jongeren uit Valkenburg en Voerendaal vonden in en om La Baraque de ideale gelegenheid om elkaar te lijf te gaan, en dat gebeurde helaas zeer regelmatig. Dat noopte het bestuur, inmiddels bijgestaan door een jongerenbestuur, tot drastische maatregelen.

Pastoor Willy Coenen had in die periode het idee geopperd dat er ook iets voor de jongere jeugd georganiseerd moest worden en Hub Franken trad toe tot de organisatie. Op 29 juni 1970 werd middels een verklaring het kas-saldo van de Jongeren-Gemeenschap ter beschikking gesteld aan de nieuwe club.

Dat bedrag was toen fl. 2008,00 (ruim € 900,00). In die fase werd ook de naam Club 77 toegevoegd aan de oorspronkelijke naam Stichting Jeugdcentrum Schin op Geul.

Besloten werd dat je eerst lid van de Jeugdsociëteit Club 77 moest worden om toegang te krijgen tot de discoavonden. Op die manier konden de veroorzakers van de problemen, die met naam en toenaam bekend waren, geweerd worden. Dat beleid werkte prima, met dien verstande dat het aantal bezoekers drastisch daalde en de discoavonden een beetje sfeerloos werden. De vereniging ontving wel subsidie van de gemeente Valkenburg, maar in die tijd hoorde het gebied Schoonbron, achter Geul en Scheumerbeek, tot 1982 nog bij de gemeente Wijlre. De spoeling was bij vlagen dus dun.

Er ontstond concurrentie in de vorm van de Jongerenclub Voerage en Disco Pascal in Voerendaal, die dezelfde doelgroep aanspraken. DeeJay Wim Steinbusch verkaste later naar Pascal in Voerendaal en draaide daar een paar jaar.

Er waren een aantal bestuurswisselingen, Hub Franken werd beheerder van het verenigingsgebouw en ook in de oorspronkelijke groep jongeren waren er wat wisselingen. Deze groep wilde alleen de discoavonden organiseren, de 'ontspanningsmiddagen' werden georganiseerd door nieuw toetredende leden zoals Piet Lechanteur en Hub Hodiamont. Piet Lechanteur werd ingevlogen vanuit Pradoc in Valkenburg en maakte jarenlang films van de uitstapjes van Club 77.

Na enkele jaren was er van de oorspronkelijke groep organiserende jongeren niemand meer over binnen de organisatie. In hun leven kwamen andere uitdagingen – dat gaat zo als je volwassen wordt.

DeeJay MM (Maurice Muylers) deed zijn intreden en de inmiddels omgedoopte Jeugdsociëteit Club 77 organiseerde onder leiding van onder andere Hub Franken, Huub Dreessen en Hub Schrouff activiteiten voor de jongere jeugd. Deze werden gefinancierd uit inkomsten van de discoavonden. Er werden eendaagse uitstapjes georganiseerd naar bijvoorbeeld *Freiwildgehege Gangelt*. Dat waren heuse reizen in die tijd. Later werden er meerdaagse uitstapjes georganiseerd; de bekende jeugdkampen van Club 77 zijn daar nog een uitvloeisel van.

In 1974 werd het nieuwe gemeenschapshuis geopend en het verenigingsgebouw La Baraque werd afgebroken. In het nieuwe gemeenschapshuis ontstonden nieuwe kansen. Onder leiding van Maurice Muylers werd er een permanent discomeubel gebouwd en de apparatuur werd professioneler. De discoavonden werden voortgezet, zoals in het verleden met meer en minder succes, maar ze bleven onveranderd de inkomstenbron van Club 77. Hub Frankens zoon Jacq werd ook actief en was lange tijd diskjockey in het gemeenschapshuis, dat later de toepasselijke naam 't Geboew meekreeg.

